

Ana María Rodas

Az örök hold

Kerekre duzzadtan dörzsöli magát az égnek
sovány fényével bőrom felsérti
A hajamra téved
könnyedén, mint egy szirén, ki
még elmulasztott ráeszmélni
hogyan láb nélkül kárhozott élni
Felforralja vérem
s tesz bolonddá
világító bőrt ad
s átváltoztat
fortyogó olaj
faunná
/paták és szarvak és zabolátlan hajzat
a sötét buja zöreje alatt/

Edgardo Dobry

Panaszok

H. Heine nyomán

I.

Asszonyom lázító termete
precíz kalligrammát ihletett.

Egy kritikus a képverset méltatta
mit a szeméhez írtam:
„Páratlan.”

És mily csodás haikut írnék nyomban
a szívéhez, ha lenne neki olyan.

II.

A Jószerencse olyan nő,
ki nem csak egy férfit szeret:
ajkaidra, hízelgőn
egy csókot ad, s már el is szelelt.

Balsors Asszony, ezzel szemben,
csomag nélkül sosem jó.
És az ágyadban, szüntelen,
csak ül és harisnyát sző.